

קיבוץ כברי סוקוד 25120 טל. 04-9952252 פקס. 04-9952626
 נ"י: 052-8011252 E-MAIL: DRORAD@CABRI.ORG.IL
 שישי וערבי חג 19:30-21:00, שבת וחג 13:00-15:00 ובתאום טלפוני

זיאמה רפפורט
 50 שנות יצירה בנוחשת

פתיחה: בשבת 23/2/08, בשעה 16:00
 בשעה 17:00, מפגש במועדון
 נעילה: 22/3/08

בבית הערבה ובכברי יצר הפסל זיאמה שמי מסל שהשפיע רבות על הערכים הצורניים בעבודותיו של זיאמה. המודרניזם ביטל את הקישויות (עליה גדל בפרס). האותנטיות והערבסק התקבלו כאמנות נחושה וכקישט מיותר. הצורות הבסיסיות, הפורמליסטיות שאינן מסמרות סיפור, אמנות אמנותי. ההקבלו כחולטות.

זיאמה רפפורט אכן יצר כלים וחפצים שונים בעלי צורות נקיות, ללא קישוט, בשפה צנועה, בעלת כוח בדיאלוג מיני אמנותי. שברק ערכים כמו: מטה, איזון, חיבור בין צורות ועוד.

אורח החיים הקיבוצי, אופיו הצנוע, עקרוני והמציאליסטיים, תאמו מאד את הבחירה בשפת האמנות שלעיתים נדמית כודרית.

בעקבות ביקור שערך במחיאן האיסלם בירושלים, מספר זיאמה: "עליתי לקומה שיש בה כלים מרשימים והבנתי עד כמה אני מושפע ללא מודעות מהכלים האלה".

ואכן בכלים רבים ושאר המבנה הרמזי במרוצותיו ובעידון הדיבורים של חלקי הכלי.

זיאמה ראה את עצמו כיוצר אבל לא כאמן. הזמנה של יונה פישר להשתתף בתערוכה במוזיאון ישראל בתחום האמנות השימושית לא שותחה את הנדרתו העצמית וכתה לסירובו. בשנים האחרונות זיכרת חורה למקורותיו ופרטיים. יצירתו מאכלסת מעטון שלובים בין צורות סכמאטיות של בעיה וצמחים שאינן את אמנות האיסלם. ניתן להתייחס לפסי החושש הארוכים כאל שפה חדשה שהיא הכלאה בין אמנות יהודית, נוצרית, מצרית עתיקה ואמנות איסלמית.

המעבר ליצירה בממדים קטנים, לעבודות שטוחות, אפשרה לסגור מעגל בין ילדות לבגרות ולמנו את המקורות מהם צמח רפפורט עם העולם הרחש שהוא הבך להיות חלק מבוני.

זיאמה רפפורט, אמן, יוצר בנוחשת, אוטודידקט. את עבודותיו הראשונות יצר מחלקי ברזים, פחיליה ודורים ישרים.

הוא אלה עבודות למען שמור האסתטיקה של בתי הילדים (קומקומים, פנטיים ועוד...).

העשייה מתוך כוונה מודעת לעשות אמנות התבשלה לאור מלחמת ששת הימים, כאשר הייתה היכולת להשיג תרמילי מדים עשויים מוחשת מוכרות.

באותה עת החלה תקופת עשיית מעון עשר של כלים. יבטיק בלילות, לא על השבן שנת הילדים ושנת העבודה. יצירת מעון צימורים, כסלים קטנים של קיץ צימורים (בדיאלוג עם מסלי הקיץ של שמי), תוכנית פנטיים ועוד... עשייה שמשכה בעיקר עד שנת 1989. נמשכה זו נאטר השימוש בתרמילי מדים של צה"ל על ידי הרמטכ"ל.

רפפורט החל להשתמש בסוג אחר של נוחשת, ויצירתו השתנתה.

בשנים האחרונות נוצר תחת ידיו לוחות צרם כסרגל עשויים תצריך צמוף של בעלי-חיים וציפורים.

התבוננות במכלול יצירתו מעלה שאלות לגבי מקורותיה, רפפורט גדל בחרבה שהינה לשאים בעיצוב כלים וחפצים במעון מתכות - אמנות איסלם במיטבה.

ההשפעות המוגליות הדויות על האיסלם יצרו איכות ועשר של צורות הנרשיות, דגמים צמחיים, תשלובי בעלי חיים וכתובה קליגרפית מושלמת. הרמוניה משתנת של שפה שותרה על העיסוק לחקות את המציאות, שפה שטוחה שאינה עוסקת בפרספקטיבה ובחוקים אופטיים, אמנות דתית שאינה מתחרה בכוחו של הברא.

רפפורט הגיע לארץ ושקף כמו רבים בדורו, להיות חלק מהישראל החדש, לשנות את הגולה וליצור חברה אוטופית בעלת ערכים מודרניסטיים חילוניים.

למד הודאיי ביין בטכניון. בשעות הבכא, עסק בצילום במצלמת קולומה סרטים שדערו את הימים בכברי ובתמטר ליצירה בנוחשת.

גודל במרס, בן למשפחת מרגרס שהגיעו מרוסיה למרס עוד לפני מלחמת העולם הראשונה, 1947, ביולי 25, עלה לארץ מתהרן עם אמו בתורת מווייפיים. בערות שליח ישראל, באותה שנה הצטרף לבית הערבה.

